

Publicerad 2020-12-30 07:36 av lodjuret/seglare

Texter från en röd mobil. Texterna låg i min mobil, men så behövde de plötsligt 'mera plats' och blev en smula oartiga, som bångstyriga. De är en osalig blandning och bör därför läsas, om alls, med en nypa klipulver, salt eller sandstrandssand...

Texter vilka skulle hållas i utkast, men rymt sss

Conquistadoor

Kalif or ni en?

Syskon vilka kivas, novelluppslag, noteringar o stolpar,
traditionen att åka till faster, då upphör den.

Upphörande situationer, åka till faster, sitta i bilens baksäte,
då säljs den bilen och resandet får ske på annan väg,
få veckopeng - då delas den inte längre ut,
om julklappar - då köps ges inga nästa år,
om det är födelsedag - då upphör den att firas.

Var det något mera?

Ni vill bli bortadopterade?

Det bör gå bra, då lämnas ni till kommunen och ansvaret
blir då någon annans.

Varför en del människor visserligen har barn,
bara inte hemma hos sig.

Skuggan av en chans.

Några förberedelser inför att laga mat.

Traditionen att syssla med.

Varför en gillar en del människor men inte andra, om det är en film, är det då skådespelaren i sig eller gäller
det själva rollen?

Ove Tjernberg exempelvis, likadant med sångare eller andra personer som presterar, det kanske inte är
intressant deras privatliv, utan mera just prestationen i sig.

Ofta har du tre val, A B och C.

Men i sällsynta fall uppstår även ett fjärde val, D.

Alkohol, tobak och vapen, de är i sig alla, styggelser.
Det finns flera styggelser i och för sig, missbruk av olika slag.
Missbruk av makt exempelvis och hur lätt
det är att vilja 'lägga sig i'.
Lusten till det finns där ofta nog.

Gabriel Byrne, är en skådespelare vars talang borde kunna diskuteras ingående, en del människor verkar inte veta vem det är och det gör nog inte jag heller när jag tänker efter, har sett filmer med gossen, bara inte varit på (hem-)besök hos.

Du blir ej en dumskalle 'av bara farten',
blott du väljer att umgås med en.
(Gäller även intelligens, det smittar sällan)
Du bör lägga manken till själv även.

Försök att förklara det 'redan' självklara.
Främsta anledningen till att jag
känner mig obekväm med
att skriva vad som tar emot att skriva.
Vad det ju annars går att tänka eller känna.
Bara sedan inte att låta pennan
söka utforma, utkristallisera i.

Några i hast kastade bollar mot staketets plank.
Personligt ansvar betyder att själv ta de konsekvenser
som ens egna yttranden, tycke, smak,
beteenden och göranden medför.

En del människor gör saker utifrån personligt tycke och smak.
Trots att de bör kunna utföra något som ingår i jobbet att göra.
De bör kunna göra sin sak genom att utgå från
envar beställares egna tycke och smak.

Vilket kan vara huvudorsaken till så kallade 'missförstånd'.
Att utgå från sig själv.
Tolka var sak som om utföraren var blott fem år.
Det är först efter tre års ålder som 'kan själv'
och känsla av egen person visar sig.

Då uppstår gärna det vilket vanligen brukar kallas 'trotsåldern'.

Att ha eller uttrycka (hävda) egen åsikt,
kallas ibland för att vara 'obstinat'.
Men var finns i så fall 'yttrandets frihet'?

Exempel på hur du själv skulle ta det om någon ville göra,
utföra, saker helt efter eget huvud,
istället för som ingår i arbetsbeskrivningen.

Laga en apparat genom att kassera den och sedan kräva
att kunden köper en ny, trots att den går att reparera?
Bara för att 'reparatören' vill hävda eget 'tycke och smak'.
Hur skulle du själv ta det?
Skulle du bli irriterad och arg?

Bara för att 'det är vanligt' att människor 'spelar apa'
och 'gör litet som de själva vill,
ursäktar det att du själv kan vilja 'bära dig åt'?
Om det vore så, då skulle väl en som gjort något
som 'lagen och regelverket' säger är kriminellt,
kunna skylla på att någon annan redan varit just 'kriminell'?

- Ja, domaren, orsaken till att jag vägrade
'göra som jag borde', är att någon före mig
'vägrat göra vad den borde'.

Som att mörda någon exempelvis.
Skulle rättsväsendet eller ens möjliga chef
godkänna att någon bar sig åt som ett barn,
vilket gärna vill kunna 'göra som det ville, just då'?

Om du har en villa och beställer målning av den i vitt,
hur skulle du reagera om bostaden fick bli grön,
röd, lila, rosa, brun eller svart istället?
Skulle du bara rycka på axlarna och tycka att
'det är ju redan gjort', så det får väl duga då.

En ägare av en bil skulle nog inte gilla om bilen
istället för att lackeras i rött, fick en nyans av lila,
ljusgrönt eller mörkbrunt istället.
Eller om den som röstat på ett visst parti,
skulle räknas som om den röstat på ett helt annat parti,

tillhörande ett annat 'block', politiskt sett.

En del människor ropar på anarki,
men skulle inte vilja att butiken där
'det brukar finnas mat',
slagit igen eller stod i brand.

Märkligt hur det kan vara ändå.
Andra saker än ens egna får gärna vara trasiga,
men ens egna bör väl kunna 'fungera'?

En bekant har en fin och permanent lösning
på alla världens problem samtidigt.
Nämligen att planeten Jorden träffas av en stenbumling
stor som Engelska fastlandet, ungefär, och går i 'tusen bitar'.

Ett alternativ är förstås att månen träffas istället
och 'går i tusen bitar'.
Då skulle ebb och flod samt vädret
över huvud taget upphöra helt?
Det är en inte helt befängd idé,
så mycket det är som 'kunde vara bättre'
än det befinns vara nu.

Säga vad en vill om exempelvis 'de gamla grekerna',
men de slipper i alla fall uppleva 'vår tid'
som den upplevs vara nu.

Något litet om idealism.
Tänk vad skönt det skulle vara om det spreds ett virus
vilket kom samtliga människor att plötsligt uppföra sig
som om de vore 'lobotomerade'.

Då skulle det plötsligt inte finnas behov av krig,
profit eller girighet.
Utan alla människor skulle, förutom att vara hyggligt
'lika inför lagen', utan även uppträda som
'exemplariska medborgare'.

Alla skulle plötsligt vilja varandra väl och göra sitt bästa
för att 'vara snälla och ordentliga', ungefär så där

som i böcker likt 'Barnen i bullerbyttaby'.
Eller vad den nu heter.
Å andra sidan finns det ju böcker som
'Världens bästa Klasson' och
'Pingis Längstaochrandiga strumporna som funnits'.

Det bästa med tiden för Djingis Khan,
var att det var snajdiga på att rida
och att tiden gärna hade fått stå stilla allt sedan dess.
Som den ju tycks ha fått göra på en del ställen.
Det finns på tok för litet kärlek till medmänniskan
och så deras till en själv även.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten